

Zrod potíží

Vložil Adéla - 23/11/2018 06:58

Krásný den všem.

Je mi čerstvě 21 let a mám problém s pitím.

Začala jsem víkendově popíjet zhruba v 16-17ti a za celé ty čtyři roky jsem vydržela abstinovat nejdéle měsíc, a to jen jednou. Poslední dva roky jsem chlastala zhruba 3x-4x týdně, ale teď se to bohužel začalo zhoršovat. Nejen, že piju častěji a víc, ale mám okna, nic si nepamatuju, tento měsíc dokonce zvládám klopat každý den. Příští rok bych chtěla nastoupit na vysokou školu a bojím se, že se mi do té doby doslova vypaří mozek, už teď pociťuju zhoršení kognitivních funkcí.

3 roky beru antidepressiva, to mě ovšem od pijanství neodrazuje. Trpím hraniční poruchou, sociální fobií, mívám depresivní epizody a stavy úzkosti, které bych nikomu nepřála. Víím, že alkohol těmto psychickým nemocem ještě pomáhá v jejich intenzitě a růstu, ale nejde to zastavit. Nebo mi to alespoň přijde. Když jsem onen posvátný měsíc nepila, bylo mi bohužel psychicky ještě hůř a bojím se, že se to stane znovu. Co se týká pomoci od mých nejbližších, nevidím to moc růžově, jelikož celá má rodina chlastá - a že hodně. Bydlím v bytě s tátou, který klopat zhruba 4x týdně a to tak, že o sobě neví. Nejhorší je, že stejně jako já, pije doma. Zkoušela jsem mu vnutit myšlenku, aby při mých zoufalých pokusech o abstinenci chodil do hospody nebo pil v tichosti, ale nepovedlo se. Takže náš víkend vypadá tak, že táta vedle v pokoji pije s hudbou, která řve až na chodbu a já se kroučím v bolestech, protože víím, že ten alkohol v lednici je a že si ho můžu dát. Alkoholismu taky hraje do karet fakt, že s tátou v opilosti vedeme úchvatné konverzace, které naprosto zbožňuju. Střízliví prohodíme sotva pár slov.

Nesvádím na něj to, že piju. Jen mi tu abstinenci ztěžuje.

A spoléhat na zbytek rodiny nepřichází v úvahu. Potom jsou tu kamarádi, které nemám. Všechny lidi jsem ze svého života odstranila, protože mi přišlo, že s nikým se nebavím tak, jak bych chtěla a že povrchní přátelství nechci udržovat při životě.

Další věc, ráda píšu příběhy. Zrovna začínám s novelou, kterou bych chtěla vydat v knižní podobě, ale to by nebyl alkohol, kdyby se i do koníčků nenacpal. Když se napiju, cítím, že se mi jakoby otevírá nová galaxie v hlavě, vymýšlím úplně jiné tropy a figury, rozšíří se mi fantazie, prostě ráj pro umělce. Bez chlastu si přijdu nějak prázdně.

No, takže teď jsem v bodě, kdy jsem si po propařeném týdnu řekla, že už zase pro změnu dost. Jenže ten alkohol má prostě i svoje nevyvratitelný pluska a to je na něm asi nejhorší. Myslím, že se řítím do záhuby. Chci přestat, ale zároveň nechci.

Budu ráda za jakékoli vyjádření.

=====

Re: Zrod potíží

Vložil Šantal - 23/11/2018 11:17

Ahoj Adélko.

V podstatě jsi popsala to, o čem se tu dlouho píše. Chci nepít versus vlastně trochu chci, horší to psychiku versus je mi při tom vlastně líp atd. Nemůžu machrovat a radit, ale jde o to si uvědomit, že není nad čím přemýšlet a co porovnávat. Až převládne "to blbý", člověk to pochopí. Já za sebe doufám, že už tohle řešit nemusím...

=====

Re: Zrod potíží

Vložil zdenek.dry - 23/11/2018 11:23

Smutnej příběh,pravdivej..zatím ti chlast hodně dává,to je špatný na to,rozhodnout se trvale abstinovat.Nevím.Vykašli se na ten fet,nasad' vše co můžeš,a dej to všechno bez něj.Zkoušej to,hledej podporu,měň svůj život,mozna existuje cesta o které nevíš.Jde abstinovat a žít

=====

Re: Zrod potíží

Vložil Drahoslava - 23/11/2018 11:27

Ahoj Šantalko, ahoj Adélko, je to tak, jak píše Š. Sama víš, že je to špatný chlastat na AD, svěřila bych se lékaři, který ti je píše. I s tou psychikou, jak to máš. Mohla bys chodit na nějaké anonymní skupiny. Teď ti alkohol otevírá smysly, psaní jde lépe, ale za dva roky už budeš jen pít a nenapíšeš nic, nebo jen pár nesmyslných vět. Myslím, že tvůj čas teprve přijde. Zatím se ti to moc líbí, takže ty negativní dopady zatím nejsou tak velké, ale v tomhle tempu brzo přijdou. No a jiné bydlení by nešlo, třeba s babičkou nebo u tety?

=====

Re: Zrod potíží

Vložil Lucie - 23/11/2018 12:03

Adi, to nevypadá moc dobře- jsi ještě hodně mladá, devastace bude rychlá..a to bydlení je hřebíček do rakve, v takovém prostředí přestat úplně pít bych považovala skoro za zázrak :S sama víš, že "se ti zhoršují kognitivní funkce" , ale vlastně nějak ani moc přestat nechceš (vidíš na chlastu ta "pozitiva") a v tom je podle mne zakopaný pes.. i já -která chci - jsem se sem po 4 suchých měsících pokorně vrátila s recidivou.. natož ty, která "trochu chceš, trochu nechceš".. rozhodně je dobře, že nad tím aspoň vážně přemýšlíš a víš, že problém existuje.. od toho se odpíchni.. ve tvém případě bych to viděla spíš na pomoc odborníka.. a pít na AD přece musíš vědět, jaké to může mít časem následky.. jaké míváš kocoviny ? já třeba šílené, takže i to mi trochu "pomáhá" od pití, ta vidina problitého dopoledne s žaludkem jako na horské dráze, neschopnost pohybu.. zkus si třeba pročíst zdejší vlákna, kam až to jde klesnout... snad chceš být jednou třeba máma ? nebo vystudovat co tě baví.. soustřed' se na tenhle cíl..

=====